

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/146/2023
Identifikačné číslo spisu: 3106213510
Dátum vydania rozhodnutia: 09.07.2025
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:3106213510.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu I. L., narodeného XX. T. XXXX, P., W. XXXX/XX, zastúpeného spoločnosťou JUDr. Ivan Rendek advokátska kancelária, s.r.o., Galanta, Šafárikova 1522/42, IČO: 52 672 832, proti žalovanému F. L., narodenému XX. L. XXXX, M. L. M. F., R. XX, o zaplatenie 6.506,01 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. NM-7C/233/2008, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 25. októbra 2018 sp. zn. 5Co/208/2018-361, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. (Pôvodne) Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 5. februára 2018 č. k. 7C/233/2008-320 zastavil konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec uznesením z 25. októbra 2018 sp. zn. 5Co/208/2018-361 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil (ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania). Odvolací súd v zmysle § 146 ods. 1 CSP žalovaným uvádzané dôvody nesúhlasu so späťvzatím za vážne nepovažoval. Uviedol, že v predmetnom spore bolo zistené, že po podaní žaloby žalobcu bola jeho pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, uspokojená núteným vymožením od žalovaného pri exekúcii. Je bez významu, či žalovaný z hľadiska práva hmotného mal voči žalobcovi túto peňažnú povinnosť alebo nie, rovnako tak, či plnil dobrovoľne alebo bolo plnenie od neho vynútené v exekúcii a tiež aj to, či sa po vykonaní exekúcie ukázalo, že exekučný titul, na základe ktorého sa exekúcia viedla nebol riadny, pretože doposiaľ nenadobudol vykonateľnosť. Ak teda žalovaný v priebehu sporu žalobou uplatnený nárok žalobcu uspokojil, pre toto jeho správanie vzal žalobca svoju žalobu späť. Bol to preto žalovaný, ktorý procesne zaviniť zastavenie konania a žalobcovi tak bol dôvodne priznaný nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal právny predchodca žalovaného dňa 24. januára 2019 dovolanie, ktoré podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 30.06.2025, vzal právny nástupca žalovaného späť.
4. Podľa § 446 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.
5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že so zreteľom na právne účinný dispozitívny úkon žalovaného, ktorým vzal dovolanie späť, postupoval v súlade s citovaným ustanovením CSP a dovolacie konanie zastavil.
6. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).
7. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.